

خشکیدن درخت جادویی لاماسیا

بارسلونا در حال حاضر در هر دو سر باشگاه مشکلاتی دارد و کاندیداهای ریاست باشگاه تلاش می‌کنند هواداران را نسبت به توانایی‌شان برای حل مشکلات متقاعد کنند. درست است که لیونل مسی می‌خواست در تابستان برود و سه بازیکن بزرگی که قرار بود کمک حال او باشند یعنی فیلیپه کوتینیو، آنتوان گریزمان و عثمان دمبله یک شکست کامل بوده‌اند اما این مشکل کوچکتر است؛ درخت جادویی آکادمی معروف لا ماسیا خشکیده و دیگر برای تیم اول باشگاه بازیکن تولید نمی‌کند.

این البته پدیده جدیدی نیست، در سال‌های اخیر تنها سرخی روبرتو توئاسته از آکادمی به تیم اول راه پابد و بازیکن ثابت شود. آنسو فاتی که فعلا مصدوم است، در چنین مسیری قرار داشت و پدری، اسکار مینگوئسا و رونالد اروائخو سه تا از بازیکنان درخشان این فصل بوده‌اند هرچند اروائخو و پدری به عنوان جوانانی آینده‌دار خریداری شدند برخلاف سیاست آکادمی که مبتنی بر استعدادیابی در میان نونهالان و پیشرفت دادن آنها در گروه‌های سنی بالاتر بود.

مشکل مضاعف این است که خلأهای ایجاد شده از نبود تولید بازیکن در آکادمی را دیگر نمی‌توان با خریدن جبران کرد چون باشگاه دیگر پولی ندارد و با افت بازیکنان قدیمی، ضرورت یافتن جانشین بیشتر احساس می‌شود. بارسلونا به یک جزارد پیکه و یک سرخیو بوسکئس جدید نیاز دارد اما وقتی تیم ب باشگاه در چهار تا از پنج فصل اخیر در دسته سوم است، بازیکنان زیادی نیستند که جای این اسطوره‌ها را بگیرند. بخشی از مشکل، نگاه هیأت مدیره به تیم ب است. بازیکنان تیم بیشتر فروخته شدند تا پرورش یابند با این هدف که راه را برای خریدهای گرانقیمت از بیرون هموار کنند. این نگرش از پایان فصل قبل که مربی تیم جوانان، فرانسیسکو گارسیا پیمینتا با کار فوق‌العاده خود تیم ب را به پلی‌آف صعود به دسته دو رساند اما به سابدل باخند، مشهود است. فاتی، اروائخو و ریکی پوئد می‌توانستند از تیم اول به تیم ب فرستاده شوند تا به صعودشان کمک کنند اما در نهایت فقط اروائخو، مدافع میانی اروگوئه‌ای، فرستاده شد. به پوئگ و فاتی اجازه ندادند و آنها در باخت ۲ بر ۲ برابر بایرن‌مونخ روی نیمکت بارسلونا نماند.

دو نامزد پرشانس ریاست بارسلونا، خوان لاپورتا و ویکتور فونت هر دو برای بازگرداندن آکادمی به صدر اولویت‌های باشگاه اعلام مادگی و ابراز تمایل کرده‌اند اما بازیکنان زیادی از آکادمی در سال‌های اخیر ترحیح داده‌اند به تیم‌های دیگر بروند چون در تیم اول فرصتی به دست نمی‌آوردند و بارسلونا ۴۰۰ میلیون یورو برای دمبله، کوتینیو و گریزمان پرداخت کرده، دیگر پولی برای حفظ بازیکنان جوان و تقویت تیم ب ب خریدن بازیکنان بااستعداد از سایر تیم‌های دسته سومی ندارد. لاپورتا می‌خواهد لاماسیا جایگاه سابقش را دوباره به دست آورد؛ «ایجا باید مهم‌ترین جای باشگاه باشد. ما یک روش جدید می‌خواهیم که لاماسیا بتواند مرکز درخشان باشگاه و الگوی برای همه دنیا باشد. این تمرکز اصلی ما است.»

یکی از بزرگترین محصولات لاماسیا، زاوی اراندس هنوز به هیچ‌یک از کاندیدها نزدیک نشده اما هم فوت و هم لاپورتا احساس می‌کنند او دیر یا زود به بارسا برمی‌گردد و وقتی این اتفاق بیفتد، به دنبال جذب بازیکنی از آکادمی خواهد بود. احتمالا او مثل پپ گواردیولا و لوئیس نازیکه که با تیم ب شروع کردند و با تیم اول سه‌گانه قهرمانی بردند، نخواهد بود. بعد از انتخابات ۵ بهمن و مشخص شدن رئیس بارسلونا، نشخش او مشخص‌تر خواهد شد.

این امید در میان هواداران بارسلونا وجود دارد که بازیکنان سابق دیگری یا بازیکنانی که سال‌های آخر حلقه خود را سپری می‌کنند، به مربیگری علاقه نشان دهند و نقش خودشان را بازی کنند، این چیزی است که آندرس اینیستا مهر گز رد نکرده. او که ایوان راکیتیچ یک بار گفته بود نام لاماسیا را باید به نامش تغییر دهند، عالی‌ترین نمونه از کاری است که باید انجام شود، یعنی جمع کردن بهترین استعدادها از سراسر اسپانیا و تبدیل کردن آنها به فوتبالیست‌های جوان آموزش دیده و کارآمدی که به باشگاه احساس تعلق دارند. با ناکامی فصل گذشته تیم ب، بازیکنانی از این تیم جدا شدند و اگر این روند ادامه پیدا کند، استعدادهای بیشتری جدا می‌شوند. فاصله کیفی میان دسته دوم و سوم لیگ اسپانیا بسیار زیاد است و ناکامی در صعود به دسته دوم ضربه روحی بزرگی به بازیکنان وارد می‌کند.

تیم ب بارسلونا در این مشکل تنها نیست. از ۲۱ باشگاهی که تیم ب دارند، هیچ‌کدام در دسته دوم نیستند. وضعیت ریان مادرید و اتلتیکومادرید هم بهتر نیست با آنکه اولی، رانول را به عنوان مربی انتخاب کرده است اما شعار بارسلونا، «بیشتر از یک باشگاه» این آسیب را برایشان جدی‌تر کرده. آنها همیشه رنال مادرید را مسخره می‌کردند که باید بازیکن بخرد در حالی که بارسلونا در لاماسیا بازیکن می‌سازد.

صحت‌های زیادی هست درباره نوسازی توکمپ اما لاماسیا هم قطع به نوسازی نیاز دارد. اقوتادی جوانان به یک خانه مناسب در شهر فوتبال اسپانیا گامبر احتیاج دارد که سال گذشته استادمیو پوهان کریف‌ان افتتاح شد اما اگر می‌خواهند لاماسیا کارکرد گذشته را داشته باشد، باید ابتدا روح آن را احیا کنند.

یکی از مهم‌ترین عوارض شیوع کرونا در فوتبال تغییرات زیادی است که این بیماری در برنامه‌ریزی مسابقات به‌وجود آورده است و همین موضوع سبب شده دیدارها با فشردگی بیشتری برگزار شود. عاملی که می‌تواند افزایش تعداد مصدومیت و آسیب‌دیدگی بازیکنان را به‌همراه داشته باشد. براساس تحقیقی که به‌تازگی در فوتبال اروپا انجام شده، میزان مصدومیت بازیکنان در سه‌ماهه نخست فصل جاری نسبت به دوره مشابه در فصول قبلی حدود ۱۲درصد افزایش داشته است که طبعاً بخش مهمی از آن به این اپیدمی مرگبار برمی‌گردد. در لیگ ایران نیز وضعیت تفاوت چندانی ندارد و اگرچه آمار دقیقی در این زمینه وجود ندارد اما نگاه کلی به اخباری که درباره آسیب‌دیدگی بازیکنان در تیم‌های مختلف منتشر می‌شود حکایت از بالا رفتن قابل‌توجه آن است. به‌عنوان مثال تیم استقلال از ابتدای فصل تا به الان با مصدومیت‌های متعدد بازیکنانش مواجه شده و سرمرپی این تیم از ابتدای فصل تا به الان هیچ‌کدام از بازی‌ها تمام نفراتش را دراختیار نداشته است. هرچند در گذشته نیز مشابه این مسائل اتفاق می‌افتاد اما به‌نظر می‌رسد در یک‌سال اخیر روند مصدومیت بازیکنان در لیگ ایران افزایش داشته است. فشردگی بازی‌ها، فرصت کم برای آماده‌سازی بین دو فصل و همچنین عوامل روحی- روانی در پی قرنطینه طولانی‌مدت هستند که باعث شده‌اند بازیکنان بیشتر در معرض آسیب‌دیدگی قرار گیرند.

تغییرات در فصل جدید گزارشی که به‌تازگی آسوسی یوفا تهیه شده نشان می‌دهد با بررسی بازه زمانی ۱۰ساله اخیر میزان آسیب‌دیدگی‌ها در سه‌ماهه نخست هر فصل به‌خصوص در ماه نوامبر به اوج خود می‌رسد و در دو ماه پایانی کاهش می‌یابد. البته مقایسه ۱۱ فصل پایانی فصل گذشته با ۱۱فصلته ابتدایی این فصل چندان درست نیست چون اولی ۳۸روز و دومی ۷۸روز طول کشیده است.

آسوسی دیگر اینکه برخی تیم‌ها بدون زمان مناسب برای ریکاوری و استراحت بین دو فصل، مسابقات خود را آغاز کرده‌اند و همچنین تغییراتی که کووید-۱۹ در شکل تمرینات به‌وجود آورده است باعث می‌شود کمی این مقایسه غیرمنطقی‌تر به‌نظر بیاید. یوفا در این گزارش با کمک یک کمپلیک ورزشی و فناوری‌های نوین به مقایسه میزان آسیب‌ها در سه‌ماهه نخست فصل جاری تا بازه زمانی ۵دسامبر پرداخته و زمان آغاز رقابت‌ها را نیز ۱۱۵گوست در نظر گرفته است. اگرچه همان‌گونه که گفته شد این قیاس ممکن است در شرایط نابرابر انجام شده باشد اما نتایج جالبی به‌دنبال دارد. مثلا درمورد تیم‌های اسپانیایی این باشگاه‌ها در این بازه زمانی مجموعاً ۲۴۴مسابقه برگزار کرده‌اند که درمجموع ۴۱۶۰ساعت-نفر بازی را در مراقبت نشان می‌دهد. آسوسی دیگر براساس این تحقیق تا به وقت درمجموع ۷۲٫۸۶سابقه تمرینی برگزار کرده است که اگر به‌طور میانگین هر جلسه تمرینی را ۳۳٫۹۷ساعت-نفر در نظر بگیریم درمجموع ۴۸۴۶٫۷ساعت-نفر تمرین توسط تیم‌های لالیگایی برگزار شده که با توجه به میانگین استاندارد ارائه‌شده آسوسی یوفا طی سال‌های اخیر ۲۲مصدومیت در هر ۱۰۰۰ساعت بازی در مسابقات و ۳٫۹مصدومیت در هر ۱۰۰۰ساعت تمرین است، باید تعداد آسیب‌دیدگی‌ها در این بازه به عدد ۳۳۵٫۲مورد می‌رسید اما این عدد با افزایشی ۱۲درصدی به ۴۳۰مورد رسیده که بسیار نگران‌کننده است و برای باشگاه‌ها می‌تواند عواقب بدی به‌دنبال داشته باشد و همچنین باعث افت کیفیت فنی بازی‌ها شود.

در شرایط عادی آماده‌سازی تیم‌ها برای پیش‌فصل از نیمه نخست ماه جولای آغاز می‌شد و فصل جدید نیز به‌طور طبیعی از اواسط ماه آگوست استارت می‌خورد. اسمال اما شروع فصل با یک‌ماه تأخیر همراه بود و نسبت به سال‌های قبل تیم‌ها استراحت کمتری هم بین دو فصل داشتند. همین موضوع باعث شده طبق پیش‌بینی‌های انجام‌شده در این تحقیق، نقطه اوج مصدومیت‌ها نیز یک‌ماه جابه‌جا شود و به اواخر ماه دسامبر یا اوایل ژانویه منتقل شود و تا این زمان با خطای حدود

توماس توخل از پاری‌سن‌ژرمن اخراج شده اما با وجود شخصیت پرتنش و لجوجش، قطعاً یک شغل دیگر پیدا می‌کند. در رسانه‌های انگلیسی از چلسی به عنوان مقصد احتمالی او نام برده می‌شود با افت ناگهانی که تیم زیر نظر فرانک لمپارد به آن دچار شده اما مربیگری تیم ملی آلمان در صورتی که یواخیم لوو بعد از جام ملت‌های اروپا در تابستان آتی این تیم را ترک کند، نیز یک احتمال است اگرچه نه چندان قوی.

توخل علاوه بر رساندن پارسیسی‌ها به فینال لیگ قهرمانان اروپا برای نخستین بار، در دو فصل کامل مربیگری در این تیم، به قهرمانی لیگ هدایتشان کرد. آنها در حال حاضر سوم هستند اما به نظر می‌رسد بیشتر به خاطر اختلاف نظرهای جدی با هیأت مدیره باشگاه که به دوران کاری‌اش در دورتموند هم پایان داد، از پاری‌سن‌ژرمن اخراج شده است. در آغاز فصل، توخل گله کرد از اینکه ثروتمندترین باشگاه جهان به مالکیت قطری‌ها هیچ خرید بزرگی نداشته. او گفت: «اگر همینطور ادامه دهیم نمی‌توانیم دیگر درباره رسیدن به هدف‌های بزرگ حرف بزنیم. شاید هم بتوانیم اما دیگر نباید از این تیم کوچک شده همان انتظارات را داشته باشیم.»

زندگی محدود

او به خاطر اختلاف نظر با مدیر ورزشی باشگاه، لئوناردو به شدت مورد انتقاد قرار گرفت اما یک بار دیگر خراب‌ساز شد با اظهارات اخیرش درباره اینکه در فصل اول کارش در پاری‌سن‌ژرمن بیشتر احساس می‌کرده «سیاستگذار ورزش یا وزیر ورزش است تا یک مربی». او مدعی شد حرف‌هایش بد ترجمه شده اما واقعیت همان بود و بعد از پیروزی ۴ بر صفر برابر استراسبورگ نسخه او بیچیده شد. همه اینها تأیید می‌کند که توخل شخصیتی جنجال‌طلب دارد و زندگی محدودی در باشگاه‌ها برایش منصور است. در سال‌های ۲۰۱۷–۲۰۱۵ در دورتموند هم همین اتفاق برایش افتاد. او بایرن‌مونخ را برای قهرمانی بوندس‌لیگا به زحمت انداخت و در آخرین بازی‌اش در سال ۲۰۱۷ به قهرمانی جام حذفی رسید اما رابطه‌اش با مقامات

افزایش ۱۲ در صدی مصدومیت‌ها به‌خاطر کرونا

۱۰درصدی این عدد درمجموع به ۲۵۳مورد بین تیم‌های لالیگایی برسد.

راهکارهای کاهش مصدومیت‌ها

سوال مهم اینجاست که تیم‌ها برای کاهش میزان مصدومیت‌ها چه راهکارهایی پیش‌رو دارند. ابتدا مهم‌ترین موضوع این است که الگوهای هوشمندانه‌ای برای استفاده از بازیکنان تنظیم شود. سابقه مصدومیت آنها باید به‌درستی مدنظر قرار گیرد و بررسی شود که آنها معمولاً در چه روزه‌ای از فصل و بیشتر از کدام ناحیه مصدوم می‌شوند تا با برنامه‌ریزی مناسب در این زمینه، فشار روی بازیکنان کمتر شود.

تیم‌ها باید برای هر پست نفرات مختلفی داشته باشند تا در طول فصل بتوانند تغییرات لازم را در ترکیب تیم خود ایجاد کرده و فشار تنها روی یک بازیکن قرار نگیرد. در رشته‌های مانند فوتبال مهم است که با متوازن کردن شرایط، چه از نظر روحی و چه از نظر فیزیکی فشار روی تمامی بازیکنان تنظیم شود تا درمجموع بازی‌ها بازه بهتری از تیم یک‌تنس باشیم. با توجه به فشردگی بالای مسابقات لازم است در این زمینه تمهیدات لازم اندیشیده شود و مدیریتی هوشمند در تیم وجود داشته باشد. نکته دیگری که باشگاه‌ها باید به آن توجه کنند سرمایه‌گذاری بیشتر در بخش تجهیزات پزشکی و وسایل پیشگیری از مصدومیت‌ها یا لوازم درمانی است تا بازیکنان در شرایط بسیار بهتری تحت مداوا قرار گیرند. همچنین کادر پزشکی باشگاه وظیفه بسیار مهمی در این بخش دارند و باید به‌دقت شرایط تمامی بازیکنان و سوابق آنها را زیرنظر داشته باشند و با افزایش کیفیت خدمات خود مانع از آسیب‌دیدگی بازیکنان شوند. یکی دیگر از عوامل مهمی که در این زمینه وجود دارد سن بازیکنان است. کاهش میانگین سنی تیم‌ها می‌تواند در کم‌شدن میزان مصدومیت‌ها تأثیر زیادی داشته باشد. از نظر آماری ثابت‌شده که سن بازیکن روی افزیش احتمال مصدومیت تأثیر قابل‌توجهی کاهش می‌یابد.

در چنین شرایطی پیش‌بینی اینکه در پایان فصل وضعیت مصدومیت‌ها چگونه خواهد بود و آیا این آمار نسبت به سال‌های قبل تغییری خواهد کرد یا نه بسیار دشوار است. همان‌گونه که پیش‌تر گفته شد، در این فصل با توجه به اینکه پارامترهای زیادی تغییر کرده و جهان درگیر مبارزه با یک بیماری معجزه ناپذیر و خطرناک است، به‌سختی می‌توان آینده را حدس زد. عوامل مختلفی وجود دارند که می‌توانند در تغییر این اعداد و افزایش یا کاهش میزان آسیب‌دیدگی‌ها موثر باشند. اول استرس و نگرانی ناشی از شرایطی است که بیماری کرونا در محیط پیرامون بازیکنان به‌وجود آورده است. آنها دیگر همانند سابق شرایط ثابت و مشخص درطول فصل ندارند و هر لحظه این امکان وجود دارد که گرفتار ویروس کووید-۱۹ شوند و زندگی ورزشی‌شان به خطر بیفتد. نگرانی از تمرینات مختلف باعث می‌شود تمرکز لازم را در تمرینات و مسابقات نداشته باشند و همین موضوع باعث می‌شود احتمال آسیب‌دیدگی آنها بالاتر برود.

افزایش ۱۲ درصدی مصدومیت‌ها به‌خاطر کرونا

همین دلیل آنها باید با رعایت کامل پروتکل‌ها خطر را از بازیکنان دور کرده و از واردشدن استرس غیرضروری به آنها جلوگیری کند. باشگاه‌ها به‌خصوص در اسپانیا در این زمینه به‌خوبی توانسته‌اند بیماری را مهار کنند و آماری که در بازیکنان نیز کاهش یافته است که این روند روی زندگی ورزشکاران تأثیر منفی دارد.

همچنین مراقبت‌های پزشکی برای درمان مصدومیت‌ها در این دوران تغییرات زیادی کرده و باعث شده مشکلاتی برای بازیکنان ایجاد شود. کادر پزشکی تیم‌ها علاوه‌بر مراقبت از سلامت بازیکنان درمقابل کرونا باید برای جلوگیری از مصدومیت‌ها

یا کاهش دوران نقاهت بازیکنان نیز برنامه‌ریزی داشته باشند و این موضوع کار را هم برای کادر درمانی و هم برای بازیکنان سخت‌تر می‌کند.

نیاز به مراقبت از بازیکنان

یکی دیگر از مشکلات بازیکنان عوارض ابتلا به کرونا بودی آنهاست که ممکن است تا مدتی آنها را درگیر خود کندو اگر بیماری در مراحل پیشرفته خود باشد روی عملکرد تنفسی وربه آنها نیز تأثیرگذار بوده و حتی ممکن است آینده ورزشی آنها را نیز به خطر بیندازد. به این ترتیب ابتلا به این بیماری ممکن است در آینده باعث افزایش میزان مصدومیت آنها شود و در درازمدت برای آنها مشکل‌ساز باشد.

این موضوع را باید در نظر گرفت که بسیاری از تیم‌های بازی‌های عقب‌افتاده در تقویم خود دارند که باعث می‌شود فشردگی مسابقات آنها بیشتر شود. برای محاسبه اینکه در پایان این فصل چه میزان آسیب‌دیدگی بین بازیکنان خواهیم داشت با فرض اینکه همین روند فعلی تا پایان مسابقات نیز ادامه داشته باشد این گزارش فرمول قبلی را لحاظ کرده و به آمار جالبی رسیده است. اگر تعداد ۵۳-۱ بازی را برای مجموع ۲۰تیم لالیگایی در نظر بگیریم درمجموع میزان آسیب‌دیدگی در تمرینات و همچنین بازی‌ها به عدد ۹۲۲۸مورد با ضرب خطای ۱۰درصد خواهد رسید که آمار زیادی محسوب می‌شود و لازم است مربیان و کادرفنی تیم‌ها برای اصلاح روند فعلی و بهتر شدن شرایط گام‌های مهمی بردارند.

طبق این گزارش و با بررسی موارد ابتلای بازیکنان به ویروس کرونا این نتیجه‌گیری صورت گرفته که هرگاه بازیکنان کمتر دراختیار باشگاه بوده‌اند و نظارت کافی بر عملکرد و رفت‌وآمدهای آنها وجود نداشته، میزان ابتلای آنها به کرونا افزایش داشته است. به همین دلیل در دو ماه آگوست و نوامبر این عدد افزایش پیدا کرد. در شرایط کنونی و درحالی که در تعطیلات کرسمس و همچنین سال نوی میلادی قرار داریم این افزایش بازم هم به‌خوبی دیده می‌شود که مهم‌ترین دلیل آنها عدم رعایت مسائل بهداشتی و فاصله‌گذاری اجتماعی ازسوی بازیکنان است.

بسیاری از آنها در میهمانی‌های خانوادگی یا پرتعداد شرکت می‌کنند و همین موضوع باعث می‌شود شانس ابتلای آنها افزایش یابد. ابتلای بازیکنان به کرونا باعث می‌شود حداقل ۱۵روز در قرنطینه باشند و از حضور در مسابقات محروم شوند که این اتفاق به باشگاه لطمه می‌زند. به

آیا توخل مربی بعدی تیم ملی آلمان است؟

می‌شود و اگرچه جام جهانی قطر در زمستان است اما مربی جدید زمان زیادی در اختیار ندارد.

شاید این چارچوب زمانی، فدراسیون را مجاب کند که قراردادی کوتاه مدت یا توخل ببیند. ممکن است توخل در آلمان تحول ایجاد کند بدون اینکه فدراسیون مجبور شود با مربی که همواره با بالادستی‌هایش درگیر است، قرارداد بلندمدت ببندد. درخشش در جام جهانی و بعد آزادی و دنبال کردن گزینه‌های دیگر شاید برای توخل هم جذاب باشد اما باید دید آیا تا پایان یورو و تصمیم‌گیری فدراسیون منتظر می‌ماند یا به امثال چلسی جواب مثبت می‌دهد.

مربی‌های تران اول آلمانی زیادی هستند، کلوپ، هانس فلیک باینر، یولین ناگلزمان لاپزیرگ و مارکو ز بوروسیاومونشن گلاباخ-توخل عضو دیگر این گروه است و در دسترس. فدراسیون شانس زیادی برای رسیدن به چهارتای دیگر ندارد. بله فلیک دستیار لوو در جام جهانی ۲۰۱۴ بوده و بعد از سه‌گانه‌اش در نخستین فصل مربیگری در باینر بهترین گزینه است اما باید دید آیا او میان دارد جانشین لوو اخراجی شود.

توخل زیاد بیکار نمی‌ماند مگر اینکه خودش بخواهد. او از بوندس‌لیگا عبور کرده. حالا باید فدراسیون فوتبال آلمان و باشگاه‌هایی مانند چلسی تصمیم بگیرند درباره اینکه روی او ریسک کنند.

اخبار

پایان ۲۰۲۰ نحس بارسلونا و مسی

بارسلونا آخرین بازی سال ۲۰۲۰ خود را هم با ناکامی پشت‌سر گذاشت تا همان اندازه که کووید-۱۹ برای مردم در این سال نحس بود، فوتبال هم برای آنها با نحسی‌سیری شود. این هشتمین بازی بدون برد بارسا در این فصل بود. مسی قبل از این یکی دوسال که بنا به دلایل خودساخته مثل مصدومیت نامشخص اول فصل قبل یا استراحت‌های گاه و بیگاه یا تولد فرزندش یا طولانی‌شدن سفرش در برخی بازی‌ها نبود، معمولاً در بیشتر بازی‌های بارسا حضور داشته و حتی به یک دقیقه تعویض‌شدن هم حساسیت نشان داده. تعداد بازی‌های بارسای بدون مسی از زمانی که این بازیکن در این باشگاه حضور دارد، دقیقاً به ۱۰۰بازی می‌رسد که بارسا در آن تنها ۲۰درصد بازی‌ها را برنده. بهترین نتیجه‌ای که آبی‌اناری‌ها بدون مسی گرفته‌اند، برد ۱–۵ در ال‌کلاسیکو مقابل رئال لوبگتی بوده. بارسا قبلاً بدون مسی بیشتر به مشکل می‌خورد؛ الان با یا بدون او به مشکل می‌خورد. به‌طور مثال در فصل۲۰۰۹-۲۰۰۸ بارسلونا ۱۱بازی بدون مسی به میدان رفت که موفق شد۱۴گل به ثمر برساند و به ۵برده، ۲مساولی و ۴شکست دست یافت. در سال ۲۰۲۰اما اوضاع فرق داشت. مسی در ۱۶بازی آخر خراج از خانه برای تیمش گل زده. در بازی با کادیس ۲بار توپ از دست داد که یک رکورد بود؛ بیشتر از ۲۷بار جلوی رئال و ۲۳بار جلوی اتلتیکو. در ۱۳بازی فصل بارسا در لالیگا و لیگ قهرمانان، مسی در ۹بازی بیشتری توپ را در میان تیمی‌هایش از دست داده است. او در این فصل ۱۲بار به‌علاوه یک‌بار به‌عنوان بازیکن تعویض در ترکیب تیم حضور داشته و ۴۲ضربه از ۵۹ضربه بارسا به سمت دروازه حریفان را یک‌تنه زده که ۴۵تای آنها گل شده و هر ۹۳دقیقه یک‌گل در ۳۰۷دقیقه بازی بوده؛ این گُل از ۴۲ضربه به چارچوب و ۸۵ضربه در مجموع به‌دست آمده؛ یعنی یک‌گل از هر ضربه داخل چارچوب. ۲بار توپ اشتباه شده و ۳کارت زرد چارچوب. او با ۱مرتکب خطا افتاده. یکی از ۸۹۰پاس‌ش به گل تبدیل شده و دقت پاس‌های او ۸۵درصد بوده. او ۱۸بازی بازی‌های این فصل در لیگ و اروپا ۱۶بار به میدان رفته با ۱۰ گل زده. مسی در سال ۲۰۲۰ نسبت به کریستیانو رونالدو هم در کل بازی‌های ملی و باشگاهی آمار ضعیف‌تری بر جای گذاشته. رونالدو ۴۴۴ و ۷پاس‌گل در ۴۵بازی و مسی ۳۲۷ و ۱۹پاس‌گل در ۴۸بازی. رونالدو برای هر گل که ۵۸درصد زمان نیاز داشته و مسی به ۱۵۸دقیقه. رکورد رونالدو در بازی‌های باشگاهی هر ۸۳دقیقه یک‌گل و مسی هر ۱۵۱دقیقه یک‌گل بوده است. مسی یک‌گل در ۴بازی برای آرژانتین و کریستیانو ۳گل و یک پاس‌گل در عباری برای برزیل، مسی در بازی‌های لیگ در سال ۲۰۲۰، ۱۹ و ۱۶پاس‌گل در ۳۴بازی و رونالدو ۲۹گل و ۵پاس‌گل در ۳۳بازی ثبت کرده‌اند. دیروز خبری هم از آینده مسی از سوی ۵ منبع متفاوت منتشر شد که یکی تأکید کرده بود او قطعاً آینده هم در بارسا می‌ماند، سید سوارس راهی اینترمایمی تحت مالکیت دیوید بکام می‌شود و دیگری خروج او را سال ۲۰۲۳ تخمین زده و گفته بود او دوست دارد فرزندانش پس از زندگی راحت در بارسلونا، زندگی در آمریکا را هم تجربه کنند.

سوارس، یک شماره ۹ تاریخی

اتلتیکومادرید به یک گلزن نیاز داشت و در تابستان با امضای قرارداد با برنده کفش طلا در فصل های ۱۴–۲۰۱۳ (۳۱ گل) و ۱۶–۲۰۱۵ (۴۰ گل) این کار را انجام داد. لوئیس سوارس ۳۳ ساله ای که در بهترین سطح خود قرار ندارد و خبری از حرکت های سریعش نیست به روخی بلانکو پیوست. البته مهاجم اروگوئه ای هنوز در مجموع جرمه یک بازیکن خطرناک به حساب می آید.

سوارس که یکی از بهترین گلزنان تاریخ است به صورت بازیکن آزاد به اتلتیکو پیوست و در این تیم نشان داد همچنان در گلزنی توقف ناپذیر است. مهاجم شماره ۹ فرمز سفیدپوشان در دیدار برابر ختافه ضربه سر فوق العاده ای زد تا با باز کردن دروازه هممان گل سه امتیازی را برای تیمش در ارمنان آورد. بازیکن اروگوئه ای هشتمین گلش را در لالیگا به ثمر رساند که هیچ یک از روی نقطه پنالتی نبوده است. این آمار در حالی به ثبت رسید که تنها ۱۲ ضربه اش در چارچوب بود که موثر بودن ضربات سوارس را نشان می دهد. مهاجم اروگوئه ای اکنون با انجام تنها یازده بازی چهار گل بیشتر از لوارو موراتا، بهترین گلزن فصل گذشته اتلتیکو به ثمر رسانده است.

به نوشته میسترچیپ سوارس پنجمین بازیکن اتلتیکو لقب گرفت که توانست در ۱۴ بازی نخست فصل در قرن ۲۱ هشت گل به ثمر برساند. پیش از این دیگو فورلان، رادامل فالکانو، دیگو کاستا و داوید ویا چنین رکوردی به ثبت رسانده بودند. سوارس به دلیل ابتلا به ویروس کرونا سه بازی این فصل را از دست داد. مهاجم اروگوئه ای چهار گلش را با پای چپ و دو گل را با ضربه سر و دو گل دیگر را با پای راست وارد دروازه حریفان کرد.بازیکن اتلتیکو هفت گل از تنها به هفت بازی نیاز داشت تا عادت گلزنی خود را به نمایی بگذارد. این ویژگی سوارس زمانی رشد پیدا می کند که تیمش مالکیت توپ را در اختیار داشته باشد.

سوارس اکنون در نوک خط حمله تنها مانده است. جدایی دیگو کاستا از اتلتیکو گزینه دیگری برای این تیم نگذاشته است. باشگاه اکنون به دنبال یک جایگزین مناسب برای مهاجم اسپانیایی برزیلی در فصل نقل و انتقالات زمستانی است. البته آنخل کورتا، زائو فلیکس، زمستولو و یورته هم می توانند در این پست به سوارس کمک کنند. در چنین شرایطی اهمیت مهاجم اروگوئه ای بیشتر شده است و او باید خیلی مراقب خودش باشد.